

Cô tiếp lời: “Có lẽ anh sẽ rất ngạc nhiên nhưng tôi buộc phải thú nhận rằng tôi không thực sự hài lòng trước mục tiêu của đa số các bạn trẻ. Họ mới 22 tuổi, vậy mà không biết bao nhiêu bạn chỉ quan tâm tới chế độ hưu trí hơn bất cứ điều gì khác mà công ty có thể mang lại. Bên cạnh đó, còn một vấn đề nữa mà họ rất quan tâm là: “Liệu tôi có phải đi công tác nhiều không”. Đa phần trong số họ đều coi thành công đồng nghĩa với sự ổn định, chắc chắn. Anh nghĩ xem, liệu công ty chúng tôi có thể liềm lĩnh giao những chức vụ quản lý quan trọng cho những con người chỉ muốn an phận như thế không?

Điều tôi không thể hiểu nổi là tại sao những người trẻ tuổi như vậy lại có tư tưởng bảo thủ, cực đoan và một tầm nhìn hạn chế về tương lai đến thế. Mỗi ngày, những cơ hội mới mở ra ngày càng nhiều. Trình độ khoa học và công nghệ của đất nước đang có những bước tiến vượt bậc. Dân số gia tăng một cách nhanh chóng. Nếu phải nhắc đến một thời kỳ chứng kiến sự phát triển mạnh mẽ nhất của nước Mỹ thì hẳn nhiên là giai đoạn này đây!”.

Xu hướng an phận với những mục tiêu nhỏ bé của đa số các bạn trẻ ngày nay đồng nghĩa với áp lực cạnh tranh để giành được một công việc đáng mơ ước ngày càng giảm đi.

Một khi thành công là yếu tố được xem trọng nhất thì người ta sẽ không đánh giá một người qua vẻ bề ngoài, qua bằng cấp hay vị thế xã hội của gia đình, mà qua khát vọng lớn lao dám vươn tới. Thành quả chúng ta đạt được cao xa đến đâu phụ thuộc phần lớn vào mục tiêu xác lập lúc khởi thủy. Mục tiêu lớn sẽ mang lại thành quả lớn, và ngược lại. Vậy, hãy xem làm cách nào để chúng ta dám nghĩ tới những điều lớn lao.